SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanji se cena primerno zmanjša
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob ½6. uri popoludne.

Štev. 263. V Ljubljani, v petek 15. novembra 1889. **Letnik XVII.**

Okoličani!

Dne 17. t. m. stopite na volišče, da si izberete one može, ki naj Vas zastopajo bodoča tri leta v mestnem in deželnem zboru tržaškem.

Volitev je najvažnejši čin v političnem življenji vsakega državljana. O volitvah more vsakdo svobodno pokazati svoje mišljenje, prepričanje in svojo narodnost. Vaši nasprotniki se vsi neomejeno poslužujejo te pravice sebi v korist, Vam na škodo. Zato pričakujemo, da stopijo vsi oni, ki niso italijanske stranke, na dan volitve junaško na noge ter da neustrašeno glasujejo za može, katere Vam tu priporočamo.

Ne strahovanje, ne prilizovanje, ne grožnje, ne darovi od nasprotne stranke ne smejo nobenega od Vas premamiti, ne tako ohladiti, da bi samo doma ostal, ker glas, kateri imate določenega dne oddati, ne oddajate samo zase, ampak tudi za Vaše družine, katerih pravice ste dolžni braniti.

Kdor glasuje za nasprotnika, ali kdor v svoji zanikernosti sploh ne glasuje, izdaje s tem svoj narod; **vsakemu pa bode odpuščeno, le izdajalcu nikdar!**

Možje, katere Vam tu priporočamo so Vaše krvi, ki z Vami čutijo ter so pripravljeni vse žrtvovati, da Vam priboré Vaše pravice ter Vas obvarujejo propasti, katero Vam pripravlja nasprotna stranka.

Sveta dolžnost Vas kliče, da pridete *vsi* volit ter da glasujete složno brez izjeme za naše kandidate. Ti so:

Za I. okraj (Skedenj, sv. Marija Magdalena zgornja in zdolnja) gospod

dr. Andrej Sanzin,
adjunkt pri c. kr. sodniji v Trstu.

Za II. okraj (Rocol, Kadin, Lonjer) gospod

Ivan Marija Klun pok. Antona,
posestnik.

Za III. okraj (Sv. Ivan, Verdela, Kolonja, Škorklja) gospod

Stefan Nadlischek,
geometer.

Za IV. okraj (Rojan, Barkovlje, Greta) gospod

Ivan Martelanz pok. Antona,
posestnik.

Za V. okraj (Opčina, Trebič, Bane, Gropada, Padrič, Bazovica) gospod

Martin Gherghich pok. Mateja,
posestnik.

Za VI. okraj (Prosek, Kontovelj, Križ) gospod

Ivan Nabergoj,
državni poslanec.

Volilci! Pokažite torej, da še živé ponosni slovenski okoličani, da so še Slovenci gospodarji v okolici, katero bi si tujci radi prisvojili. Pokažite, da ste vredni sinovi nekdanjih okoličanov, ki so tako krepko branili svoj narod in svoje koristi na obalih Adrije, da je ves slovenski narod ponosno gledal na-nje.

Bodite svoji, bodite možje ter volite složno, kakor Vam zapoveda narodna čast! Bodite složni in zavedni in zmaga bo Vaša!

V TRSTU, meseca novembra 1889.

Političnо društvo „EDINOST“.

Deželni zbor kranjski.

(Enajsta seja dné 12. novembra.)

Sejo priční deželni glavar dr. Poklukar ob ½11. uri.

Došle so naslednje prošnje: Turjaška občina prosi podpore za cesto pri Krvavi peči in da bi se ta cesta od Studenca do bloške vsprejela med okrajne ceste. Občini turjaška in želimeljska prosite, da bi cestni odbor ljubljanske okolice potrdil novo cesto pod Pijavško gorico, ki naj bi se vsprejela med okrajne ceste. Vipavske občine prosijo za preskrbitev bakrenega vitrijola po tovarniški ceni, revnejšim posestnikom pa brezplačno. Občina Turjak in Mlaka-Lužarje prosi, da se cesta Knaj-Karlovec uvrsti med okrajne ceste. Županstvo na Dobrovi prosi, da dež. odbor vpliva pri c. kr. okr. glavarstvu, da se odstrani velika škoda poplavljenja po Gradašici vsled zatvornic. Občina Struge prosi podpore ali znižanja davkov.

V imenu finančnega odseka poroča dr. Vošnjak o prošnji J. Lapajneta gledé podpore za zemljepisni atlas in prirodopis ter nasvetuje: 1. Prošnja se odkloni. 2. Deželnemu odboru se naroča, da zastran slovenskih učnih knjig, katerih bi še trebalo za ljudske in srednje šole, v sporazumljenji s c. kr. deželnim šolskim svètom poroča deželnemu zboru v prihodnjem zasedanji ter stavi primerne predloge. (Obvelja.)

V imenu finančnega odseka poroča poslanec Hribar o ponudbi Pesjakovi gledé Koritkove zbirke slovenskih noš. Ona zahteva za zbirko 570 gld. Ponudba se odstopi deželnemu odboru z naročilom, naj jo kupi, ako jo dobi za primernejšo ceno.

Dalje poroča v imenu finančnega odseka poslanec Hribar o § 5. letnega poročila štev. 6. „Glavna bilanca ljubljanskega loterijskega posojila.“

Glavna bilanca kaže v „dati“ in „imeti“ svoto 1,775.317 gld. 26 kr. V primeri z lansko enakošno svoto se je splošno stanje zmanjšalo za blizo 200.000 gld., kar je deloma pripisovati manjšemu številu obligacij, deloma pa ugodnejšemu kurzu.

LISTEK.

Pripovedke za narod.

Spisal Lev Tolstoj, prevèl M. V.

Dva starca.

IX.

Efim je legel spat in prišla mu je skušnjava. — Denarja tujcu ni nihče izmaknil, misli si, on ga niti imel ni. Nikjer ni nič plačal. Meni je velel plačati, a sam nikjer ni plačal, še od mene je vzel rubelj na pósodo.

Pomišljevaje tako, začel je Efim karati sebe samega. — Ako človeka sodim, dé, grešim jaz. Ne bom mislil. Jedva nekoliko pozabi, pa začne zopet misliti, kako je tujec za denar premeten in kako je neresnico govoril, ko je rekel, da mu je denar ukraden. — On denarja imel ni, misli si. Sam izgovor.

Na jutro sta vstala in šla k vélikej maši v samo cerkev Vzkresenja — k grobu Gospodovemu. Tujec se niti ne gane od Efima, skupaj gresta.

Prideta k cerkvi. Naroda — tujcev — božjepotnikov, ruskih in vseh narodov, Grkov, Armencev, Turkov, Sircev, silna množica. Prišel je Efim z narodom v Svéta vrata, prošel mimo turške straže k temu mestu, kjer je bil Odrešenik s križa snet in pomaziljen in kjer gorí devet velikih svečnikov. Efim je postavil tam svečico. Potem je vodil tujec Efima na desno, po stopnjicah na Golgato, na ono mesto, kjer je stal križ; tam je Efim pomôlil. Potem so pokazali Efimu odprtino, kjer se je zemlja ugreznila v podzemlje; potem so pokazali mesto, kjer so z žeblji pribijali Kristu roki in nogi na križ; potem so pokazali grob Adama, kjer je kri Kristova lila na njegove kosti. Potem sta prišla h kamenu, kjer je sedel Krist, ko so mu nadevali trnov venec, potem k stebru, h kateremu so privezali Krista, ko so ga bili. Nadalje je videl Efim kamen z dvema malima udrtinama za nogi Kristovi. Hoteli so še marsikaj pokazati, a navrelo se je bilo naroda: vsi so hiteli k peščeri groba Gospodovega. Efim je šel z narodom k peščeri.

Hotel se je tujca iznebiti, v mislih si misli, čemu se ne gane tujec od njega; šel je ž njim i k maši k grobu Gospodovemu. Hotela sta stopiti bliže, a ni se jima posrečilo. Narod se je nagnetel tako, da ne moreta prodreti ni naprej ni nazaj. Efim stoji, gleda naprej, moli, ne moli, pazi, če mu kdo ne tiplje mošnje. Misli dvoje: prvo, misli — vara ga tujec; drugo, misli, če ga ni prevaril, ako je res okraden, da bi i njega ne okradli.

X.

Stoji tako Efim, moli in gleda pred-se, v kapelico, kjer je grob in kjer nad njim gori 37 svetilnic. Efim stoji, gleda čez glave, in glej, kako čudo! Pod samimi svetilnicami, prvi izmej vseh, vidi, stojí starček v priprostem kaftanu, bleščí se mu pleša po vsej glavi kakor Eliseju Bodrovu. — Podoben je Eliseju, misli si. Pa ta ne more biti on. On ni mogel dospeti pred menoj. Naša ladija je odplula pred tednom. On me ni mogel prehiteti. A na našej ladiji ga ni bilo. Videl sem vse božjepotnike.

Ko je Efim tako premišljeval, začel je starček moliti, priklonil se je trikrat — jedenkrat naprej Bogu, a potem svetu na obe strani. In ko je starček nagnil glavo na desno stran, spoznal ga je Efim. On, Bodrov je: brada je črnikasta, kodrava, na krajih posivela, obrvi, oči, nos, obličje je — njegovo. On sam je — Elisej Bodrov.

Efim se je razveselil, da je našel tovariša, začudil se je, kako to, da je on dospel pred njim.

Ej Bodrov, misli si, me je kodi prehitel, vidno se je sešel s kakim človekom, ki ga je odpeljal. Pri izhodu ga najdem, potem pa se ne zmenim več za svojega sopotovalca in začnem hoditi ž njim, on tudi mene provede naprej.

In Efim gleda, da bi mu Elisej ne izginil. Maša je minila, narod se je zamajal, šli so poljubljat, zagnetli so se, natisnili v Efimovo stran. Zopet se ga je polastil strah, da bi mu kdo listnice ne izmaknil. Efim je pritisnil z roko listnico ter se začel prerivati, da bi se preril na prostor. Predrenjal se je na prostor, hodil, hodil, iskal, iskal Eliseja, tako je prišel tudi iz cerkve, nista se sešla. Po maši napotil se je Efim na podvore Eliseja iskat, hodil je

Račun izgube in dobička iznaša nepremenjeno 83.231 gld. 40 kr., pri računu specijalne rezerve se je pa moral odpisati znesek 4117 gld. 8 kr., ker je pri prodaji ogerske papirne rente s 400.000 gld. bilo 11.282 gld. 26 kr. izgube, med tem ko je dobička sploh bilo 7165 gld. 18 kr. Ta v računu anuitet všteti dobiček je v primeri z onim l. 1877. ugodnejši za 3033 gld. 12 kr., ter kaže omenjeni račun anuitet skupaj z 72.838 gld. 65 kr. v primeri s posojilom z 1.471.875 gld., da se obrestuje z nad 4·9% ali skoraj s 5%.

Stanje obligacij iznaša koncem leta 1888: Papirna renta 660.000 gld. in 4% renta v zlatu 160.000 gld., skupaj 820.000 gld. imenske vrednosti, kurzna diferencija le 22.264 gld. v primeri z lanskim letom ugodnejši za 114.267 gld. Obligacije so bile deponirane pri nižeavstrijski ekskomptni družbi, znesek 76.000 gld. pa pri c. kr. deželni plačilnici kot kavcija.

Predloženi skupni inventar mestne imovine se je tudi pregledal ter je iz njega razvideti vrednost klavnice, kakor tudi glavnica, investovana v vojašnici, ne gledé na to, da so bile dotične svote že vračunjene v glavni bilanci.

Predloženi proračun posojilnega zaklada za l. 1889 kaže potrebščine s 75.721 gld. 91 kr., pokritja z 80.418 gld. 32½ kr., torej presežka z 4696 gld. 41½ kr.

Pokritje je za toliko premalo proračunjeno, ker je dohodek od vojašnice le z 21.700 gld. očividno premajhen in se vsled tega odločno lahko pričakuje, da bode faktičnega presežka blizo 8000 gld.

Deželni odbor se mora tedaj izjaviti, da ga je predloženi računski sklep za l. 1888. ter proračun za l. 1889. popolnoma zadovolil in da je skupen vspeh gospodarjenja z mestnim posojilnim zakladom jako povoljen.

Poročevalec nasvetuje, naj se to vzame na znanje.

Poslanec Luckmann je zadovoljen, da se je stanje loterijskega posojila ljubljanskega zboljšalo. Dalje govornik izraža željo, naj mesto preveč denarja ne jemlje na posodo; veseli ga tudi, da se je zguba vsled padanja kurzov jako zmanjšala.

Poslanec Hribar mu obširno odgovarja. Konečno je bila bilanca enoglasno odobrena.

Poslanec Kavčič poroča v imenu upravnega odseka o prošnji občine Jablanica, da bi se cesta, katera veže okrajno z državno cesto pri Vrbovem in Spod. Zemonu, uvrstila med okrajne ceste, ter nasvetuje, naj se odstopi deželnemu odboru z naročilom, da potrebno poizvé in v prihodnjem zasedanji o tem poroča.

Poslanec dr. Tavčar poroča v imenu upravnega odseka o poročilu deželnega odbora gledé dovoljenja priklad za okrajne ceste ter nasvetuje:

1. *a)* Okrajnemu cestnemu odboru ložkemu se dovoli, da sme v pokritje za leto 1890. v proračunu izkazane potrebščine za cestne namene pobirati v tamošnjem cestnem okraji za leto 1890. sklenjeno 25% priklado na vse neposrednje davke z izvanredno doklado vred;

b) deželnemu odboru se naroča, da ukrene kar treba zaradi predpisa in pobiranja dovoljene priklade.

2. Deželni odbor se pooblašča, da onim okrajnim cestnim odborom, ki potrebščine okrajnih cest leta 1890. ne bi mogli pokriti z 20% priklado na vse neposrednje davke z izvanredno doklado vred, pri dokazani potrebi in na podstavi pravilno sestavljenega proračuna dovoli za l. 1890. 20% presegajoče priklade v postavnih mejah ter ukrene kar treba zaradi predpisa in pobiranja teh priklad. — Obvelja.

Poslanec Murnik poroča v imenu upravnega odseka o prošnji občine Cerknica, da bi se ustanovil poseben sodni in davčni okraj z uradnim sedežem v Cerknici, ter nasvetuje, da se ta prošnja z ozirom na razloge priporoča ministerstvu.

Poslanec Povše poroča o prošnji županstva na Raki za reguliranje Krke. Ta prošnja je že rešena po sklepu deželnega zbora dne 31. oktobra t. l., po katerem se naroča deželnemu odboru, da pospešuje zadevo vravnave Krke.

Dalje poroča poslanec Povše v imenu upravnega odseka o prošnji županstva na Raki za napravo mostu v Meršečjivasi čez Krko. Tu je že bil most, a ga je pred več leti razrušil led. Vsakoletne povodnji na več krajih preplavljajo cesto od Škocijana na Rako, in bližnje vasi imajo mnogo škode, ne gledé na to, da je tudi drugi promet ustavljen. Zato nasvetuje, da se prošnja izroči deželnemu odboru v preiskavanje in potrebno ukrenitev.

Poslanec Povše poroča v imenu upravnega odseka o prošnji občine Raka za brezplačno dobivanje požlahtnjenih trt iz državne trtnice v Kostanjevici ter nasvetuje, naj se ta prošnja priporoči vis. vladi, da jo usliši.

Poslanec Povše poroča o prošnji občine Ambrus, da bi se po strokovnjaku preiskavalo, ali bi se mogla voda iz Krke tje napeljati. Poročevalec upravnega odseka obširno utemeljuje prošnjo, opisuje razmere Suhe Krajine in nasvetuje: Deželnemu odboru se naroča, da strokovnjak preišče tamošnje kraje in deželni odbor o tem poroča v prihodnjem zasedanji s primernimi nasveti. Predlog je bil soglasno sprejet.

Poslanec Povše konečno poroča o prošnji županstva na Raki za posredovanje, da bi se ne kaznovali vinogradniki, ki so samovlastno točili vino, ter nasvetuje, naj deželni odbor to stvar primerno reši, ker deželni zbor za to ni kompetenten.

Oglasi se poslanec Pfefer, rekoč:

Oglašam se k besedi, da pojasnim žalostni položaj današnjih prositeljev, ki so se sicer deloma pregrešili, pa ravnali pod pritiskom neizogibne sile, tako da so vsega ozira vredni.

Znano je slavni zbornici, da so strašno razsajale osepnice po Dolenjskem — samo v krškem okraji je ta grozna bolezen čez 1000 ljudi pomorila. Znano je tudi, da so vsled te nalezljive bolezni bili prepovedani vsi sejmi do početka letošnjega majnika, kontumacirane cele vasí, ustavljen ves promet, tako da si nobeden kupec ni upal v okužene kraje.

Posestniki in gospodarji čuteč težavni položaj, da svojega blaga (živnine in glavnega pridelka vina) spečati, tedaj tudi davkov odrajtati ne morejo, vložili so prve dni preteklega majnika pri okrajni oblasti krški prošnjo za davkarski moratorium.

Prihajal je junij, ž njim poletni čas, ž njim tudi huda vročina, vsled katere je pričelo vino v lesenih hramih se gibati in kaliti; gosposka je pritiskala za davke, košnja je bila pred durmi, ljudje brez krajcarja, brez živeža, brez soli, brez špeha itd. — vinskega kupca od nobene strani.

V tem obupnem stanu, kateri treba videti in opazovati, kakor sem jaz dan na dan priliko imel, nastopili so ti reveži prvotno obliko prometa, zamenjavali blago za blago, blago za delo.

Dajali so — da si preskrbijo to, kar človek neobhodno potrebuje, da more živeti — edino kar so imeli v svojem premoženju, to je vino za moko, žito itd. in tudi za najeto delo pri košnji, pri vinogradih, pri polju; to po mojem mnenji nikakor ni pregreha zoper užitninsko postavo, ker taka dejanja vršé se dan na dan pri kmečkem gospodarstvu in se — vsaj jaz znam — dosedaj niso kaznovala.

Sedaj pa pride mož z rudečo kapo (veselost), davek treba plačati, denarja pa ni.

V tej bédi po grozni bolezni, po hudem pomanjkanju, do skrajnega obupanja pritirani, od vsega sveta pozabljeni dolenjski trpin ni znal drugače si pomagati, kakor da je — če je bilo v hramu 10—15 veder že kalnega vina — prodal od tega vina k večjemu 2 vedra na drobno po 10 kr. liter, ter dotično skupilo vestno nesel v davkarijo.

Gotovo je cela slavna zbornica z menoj vred prepričana, da bi bil ta siromak ta dva vedra vina rajši prodal po celem vedru, kakor po posameznih litrih; ali žalibog to ni bilo mogoče, ker z ozirom na bédo našega dolenjskega ljudstva — kakor sem jo narisal v kratkih potezah — mi vsakdo lahko veruje, da po onem groznem času ni bilo človeka v tistem kraju, da bi bil zmogel denar za en veder vina. Vse vino, kar ga je še potem bilo v hramih, se je skazilo.

Gotovo ne bi bili prišli ljudje v neljubo dotiko z dacarji in gotovo ne bi bila preiskovala žandarmerija hramov — kar je od strani žandarmerije bilo popolnoma protipostavno — ko bi bila okrajna oblast posluževaje se postavne pravice v slučajih elementarnih nezgod ekscintirala prizadete davkoplačevalce iz davkarske eksekucije. Žalibog, to se ni zgodilo — in reveži bi se imeli kaznovati zavoljo dejanja, ki so ga storili v skrajni sili brez vsakega namena, da bi koga oškodovali; če bi tako dejanje spadalo pod splošni kazenski zakonik, bili bi po mojem mnenji dotični ljudje oproščeni vsake krivde — žalibog, ne velja ta zakon za fiskus in pregrehe zoper njega.

Revež v svoji bédi obrača se do usmiljenega srca svojega srečnejšega, morebiti z velikim bogastvom obdarovanega bližnjega; Kranjska kot dežela sicer nima srca, ali prepričan sem, da bi dežela — če bi bila zakupnik užitninskega davka — vrgla dotične ovadbe v koš.

Ker se pa to ni zgodilo od strani zakupnikov, prosim in priporočam, da bi se to zgodilo od strani tiste oblasti, katera ima sedaj v roki osodo teh revežev in rešitev vprašanja njih gospodarskega bitja ali nebitja.

Ravnokar smo čuli besede gospoda poročevalca in dotični predlog, da deželni zbor ni kompetenten v tej zadevi — s tako rešitvijo pač ni pomagano prositeljem in prepričan sem, da bi upravni odsek — če bi bil bolje poučen v tej stvari — gotovo stavil drugačen nasvèt. Ker pa želim in z menoj vred gotovo cela zbornica, da bi se pomagalo tem revežem, stavim predlog:

Slavni deželni zbor naj sklene:

Prošnja županstva na Raki izroči se deželnemu odboru z naročilom, da jo odstopi visoki c. kr. deželni vladi, katera je naprošena, da posreduje za današnje prosilce in doseže njihovo pomiloščenje.

Ta predlog je bil sprejet in s tem seja končana.

Šolska debata

v deželnem zboru dne 5. novembra.

(Dalje.)

Poslanec Klun:

„Slavni zbor!

Obširna razprava, ki se je o normalno-šolskem zakladu vršila, priča, da se vsi zastopniki jako zanimajo za napredek našega šolstva, za napredek naroda slovenskega, ki je s šolstvom v tesni zvezi. Novega pač nismo ničesar slišali. Bila je stara pesem, ki se je že tolikokrat razlegala po tej visoki dvorani. Tudi to ni novo, kar smo slišali iz ust gospoda dr. Schafferja, da nam dajejo koncesije. Želel bi bil, da bi nam bil gospod doktor naštel koncesije, ki smo jih od vlade že dobili. (Poslanec dr. Schaffer kliče: Das nächste mal.)

Mi tirjamo od nje le pravico; kdor pa pravico išče in jo le deloma doseže, se mu pač ne more očitati, da dobiva koncesije. Zato bi bilo naštevanje teh koncesij za gospoda govornika menda ravno tako težavno, kakor dokaz trditve, da bi bili le Nemci olikani, vsi drugi narodi pa od olike izključeni.

Dr. Schaffer predlaga, naj se resoluciji poslancev Stegnarja in Žitnika izročite posebnemu odseku. Zamogle bi se prav lahko izročiti tudi upravnemu ali finančnemu odseku, zato prepuščam razsodbo o tem slavnemu zboru. Kar se pa tiče statistike, katero nam je on podajal o vedno rastočem številu učencev na „schulvereinovih“ šolah, ta prikazen ne prihaja odtod, ker bi se množilo nemško prebivalstvo v Ljubljani, ampak odtod, da

---

povsodi, nikjer ga ni našel. Ta večer tudi sopotovalca ni bilo. Izginil je in ni plačal rublja.

Drugi dan je šel Efim zopet k grobu Gospodovemu z nekim tambovskim starčkom, — vozil se je ž njim na ladiji. Hotel se je predrenjati naprej, a zopet so ga odrinili, stal je torej pri stebru in molil.

Pogleda naprej — zopet stoji Elisej pod svetilnicami, pri samem grobu Gospodovem, na prednjem mestu. Razpel je roki, kakor svetnik in pleša se mu sveti po vsej glavi. — No, misli Efim, sedaj ga pa ne izpustim. Začel se je prodirati naprej. Predrenjal se je — Eliseja ni. Po vsej priliki je odšel.

Tudi tretji dan je šel Efim k maši, zopet pazi: na samem svetem mestu stoji Elisej, dobro ga vidi. Vspel je roki in gleda kvišku, gotovo vidi nekaj nad seboj. In njegova pleša se sveti po vsej glavi. Nu, misli Efim, sedaj ga pa ne izpustim, stopim pred vhod. Tam se ne zgrešiva. Efim je šel iz cerkve, stal, stal, ves narod je prošel — ni Eliseja.

Šest tednov bival je Efim v Jeruzalemu in je bil povsodi: v Betlehemu, v Betaniji, pri Jordanu, pritisnil je pri grobu Gospodovem pečat na novo srajco, da bi ga pokopali v njej, natočil je vode iz Jordana v steklenico, vzel je v svetem mestu prsti, sveč, potrosil ves denar, razven kolikor ga je trebal, da bi prišel domov, ter se napotil naposled proti domu.

Prišedši do Jafe sédel je na ladijo, priplul v Odeso ter od tam krenil peš domov. (Dalje sledi.)

otroke v tej šoli kolikor mogoče podpirajo, da bi le čedalje več slovenskih otrôk tjà zvabili in na ta način povikšali število Nemcev v Ljubljani. (Klici: Tako je!)

Gledé druzega, kar so gospodje predgovorniki govorili, omenjam, da se v načelih vsi strinjamo; vsi smo se načeloma že poganjali za tako vravnavo naše preparandije, kakor jo želí gosp. Žitnik, in za tako vredbo realke, kakoršno priporoča gosp. Stegnar, ravno tako za vrejenje neobligatnega pouka v nemščini, katero je razpravljal g. Hribar.

Gosp. Hribar je obširno razpravljal razloge, kateri mu ne dopuščajo glasovati za onih 600 gld., katere postavljamo že več let sèm v proračun normalno-šolskega zaklada. Naj mi bode dovoljeno, da tudi jaz ob kratkem razložim razloge, kateri mene in moje tovariše pripravljajo, da zánje glasujemo.

Bili so časi, ko se naše slovensko ljudstvo ni zavedalo svoje narodnosti, ko se je po vseh uradih in v javnem življenji šopirila le nemščina, ko je le oni kaj veljal in dosegel, ki je nemški znal. To, gospôda moja, je bila za marsikóga velika skušnjava, zato je bila tedaj v resnici velika nevarnost za ponemčevanje našega naroda. Ali skušnja uči, da so sicer posamezni zapadali nemškemu molohu, jedro našega ljudstva pa je ostalo zvesto svoji slovenski narodnosti in trebalo je le malega izpodbudka, da se je prebudil narodni duh in na dan stopil z vso mladeniško gorečnostjo. Ako nas in našega naroda takrat niso mogli ponemčiti, ko so bile vse šole zgolj nemške, vsi uradi nemški, in je vse vabilo k nemštvu, koliko manj jim bode to mogoče še le sedaj, ko se je slovenski duh tako mogočno prebudil in se svoje narodnosti zaveda — gospôda po mestih in priprosti kmetič v najbornejši leseni koči.

Zdaj nam torej več ni treba iskati strahov in duhov, ki so prej po naši deželi strašili pri lepem dnevu, zdaj moramo pred vsem pred očmi imeti praktično stran.

Po dolgem in vstrajnem boju smo dosegli, da se po slovanskih deželah, če tudi ne še povsod in izključno, nastavljajo uradniki in učitelji, ki so dotičnega deželnega jezika zmožni; to je prav in pravično. Ali Nemci drugače sodijo; oni se spominjajo tistih časov, ko so bile vse vsaj boljše službe njim prihranjene, brez ozira na to, so li dotičnega slovanskega — pri nas slovenskega — jezika zmožni, ali ne. Zato se zdaj močno hudujejo in pritožujejo o tem, češ, da jim je s tem prikrajšana pravica do teh služb, ki so jih smatrali takorekoč kot svojo postavno dedščino. Po pravici jim odgovarjamo, da so tega sami krivi, ker se iz zgolj zagrizenosti in sovraštva do slovanskih jezikov teh nočejo učiti, ker jim torej primanjkuje bistvena lastnost za opravljanje teh služb. Toda nikar ne pozabimo, gospôda moja, da se tudi mnogo naših slovenskih rojakov nahaja v visokih in odličnih službah, v katerih našemu narodu delajo čast in veselje, in v katerih nam s svojim vplivom močno koristijo. (Konec slédi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. novembra.

Notranje dežele.

Cesar je pred svojim potovanjem v Berolin obiskal grofa Andrássija, očeta nemško-avstrijske zveze, isto je storil pa tudi sedaj pred svojim sestankom z nemškim cesarjem v Inomostu. Z mnogih strani se zatrjuje, da se važni dogodki na Balkanu pripravljajo.

Neka brnska brzojavka „N. F. P.“ radostno naglaša, da je bil ***grof Taaffe*** pri znanem razdeljevanji nemških redov demonstrativno prezrt in da se je isto pripetilo tudi minole dni, ko je grof Herbert Bismarck potoval skozi Budimpešto in Dunaj. Sin nemškega državnega kanclerja je najprijazneje občeval s Tiszo, pri Taaffeju pa baje niti vizitnice ni pustil, tako da se mora prav za prav celo potovanje grofa Bismarcka smatrati za nameravano izjavo, „kakó malo so s Taaffejem zadovoljni v — Friedrichsruhe“. Koliko je resnice na tem, ne moremo soditi, toda rudečica sramote in jeze mora vsakega zvestega Avstrijana obliti, ko čuje z veliko zadovoljnostjo in nesramnostjo kričati avstrijsko (?) židovsko časopisje, da „nemški Jupiter“ ni zadovoljen s cislitvansko vlado. Ljudski zastopniki si bodo že v državnem zboru najprijazneje izprosili pojasnila, ali smo se vsled avstrijsko-nemške zveze v resnici že ponižali do pruske provincije?

Kako zaslombo ima naša monarhistična Avstrija na onih ***liberalnih*** možeh, katere zastopa „N. F. P.“, kaže članek tega lista o otvorjenju francoske zbornice: „Nobeden duhovnik ne daje blagoslova, nobena maša se ne daruje, nobeden prestolni govor se ne čita, kadar se najmogočnejši parlament snide v bourbonski palači.“ Zakaj neki izraža dunajska židinja svoje občudovanje, da ni duhovniškega blagoslova, prestolnega govora, in zakaj baš s to okoliščino v zvezi imenuje francosko zbornico najmogočnejšo? Čudimo se le drzovitosti, da si upajo ti krivonosci sedaj že kazati svoje pravo obličje brez — krinke.

Tržaške volitve. V tretji volilni skupini je zmagala, kakor že poročano, italijanska stranka. Konservativci niso volili. Prodrli so kandidatje društva „Progresso“: Mauroner, Vianello, Turrek, Riedmiller, Wieselberger, Cambon, Consolo, Ritter, Mazzorana, Hermet, Rascovich, Janowitz.

Vnanje države.

Vest, da je princ Peter Karagjorgjević poslal prošnjo ***srbski*** skupščini gledé povratka njegove družine v Srbijo, ni se obistinila. — „Politik“ objavlja nastopno brzojavko iz Belegagrada: Razven letne dvorovine v znesku 300.000 frankov tirja Milan poplačanje njegovih dolgov (dveh milijonov) in 120.000 frankov letne dvorovine za njegovo soprogo (katero?).

Vsled zahtevanja ***bolgarske*** vlade je ***srbska*** vlada dovolila, da se zopet pričnó obravnave o trgovinski pogodbi, in sicer se bodo pogajanja vršila v Sofiji, slučajna pogodba pa se bo v Belemgradu podpisala.

Mej predlogami, s katerimi se bo bavilo ***bolgarsko*** sobranje, je tudi nova vojaška postava. Po njej bo orožna dolžnost namesto s štiridesetim, prenehala s petinštiridesetim letom. Vojna se bo delila v stalno armado in domobranstvo prve in druge napovedi. Mirovna moč vojne je določena na eden odstotek prebivalstva.

Znani predlog ***nemškega*** centrumskega kluba, da se duhovniki oprosté vojaščine, ima jako opravičeno nado, da bo prodrl. Škofovski uradni list hildesheimski namreč poroča, da se kaže vlada v tem oziru jako prijazno. Več kapelanov, ki so bili poklicani k vajam, bilo je vsled prošenj do cesarja ali višjih vojaških oblastnij takoj odpuščenih.

Francoski desničarji so v polni seji sklenili, da bodo mirno počakali, kakó bodete proti njim postopali vlada in večina; po tem bodo še le spoznali, na katero pot morajo kreniti. — Mnogo listov pripisuje pariškim cestnim izjavam večji pomen, nego bi se to moglo soditi na prvi pogled. Okoliščina, da je redarstvo zgrabilo do dvesto osob, čeravno so boulangistiški listi odsvetovali od vsake izjave, kaže najmanj to, da se tla pod novo zbornico majejo istotako, kakor pod staro. Boulangizem raste posebno v pariških predmestjih; republikanska večina se v skrajnem slučaji nikakor ne bi mogla naslanjati na cestno popularnost. Govori se tudi, da namerava minister Constans zoper Déroulède-a in tovariše zaradi teh dogodkov pričeti novo državno pravdo. S tem bo pa menda le olje v ogenj vlival.

Iz Tangra se javlja o novem ***marôško-italijanskem*** dogodku. Neznani lopovi so vlomili v hišo tamošnjega italijanskega zastopnika ter ga ranili in okradli. Italija tirja od maroške vlade popolno zadoščenje, inače naj pričakuje jako neljube posledice. „Figaro“ celó pripoveduje, da je v Tanger odplul italijansk križar z dvema torpedovkama.

Minolo soboto se je v Baltimore-u vršila stoletna slavnost prve katoliške škofije v ***Združenih državah.*** Kardinal Gibbons je v svojem govoru naglašal, da se je število katoličanov, katerih je bilo takrat 40.000, pomnožilo na 10 milijonov. Papež Leon XIII. je napominanemu nadškofu poslal pismo, v katerem mu čestita, poudarjajoč, da je poslal posebno zastopstvo k tej slovesnosti kot znak posebne naklonjenosti.

Izvirni dopisi.

Iz Prage, 10. novembra. Za dr. Edv. Grégrom oglasil se je še v 7. dan t. m. zoper mladočeško adreso — kakor sem poročal v zadnjem svojem dopisu — mladostni poslanec knez Karol Schwarzenberg ter povsem osvedočil svojo izborno govorniško nadarjenost. Njegova češčina je gladka in plemenita, oblika nežna, premene njegove so polne vtisa in razlogi umevni. Govor njegov je razvnel vso zbornico in vsi so ga strmé poslušali. Čutilo se je, da tù stopa v politiško popredje državnik in politik in neobičajno srečen govornik. Jasno je osvetil vzroke, zakaj se pač danes ne more ukrepati o tej adresi, in možato so padali njegovi razlogi, rekoč: Česar ni môči zlomiti naglo, ne sme se radi tega pustiti iz vida, temveč treba se za to truditi neumornim naporom in vstrajnim delovanjem.

Drugi dan adresnega razpravljanja, t. j. v petek, oglasili so se trije govorniki za predlog in trije zoper predlog adresnega odbora. Zoper predlog ali odklonitev adrese stopili so na parlamentarno toriščo Mladočehi: Špindler, Horák in dr. Dvořák, za odborov predlog Staročehi: Eman. Tonner, knez Windischgrätz, Mattuš in Bráf. Poslanec Tonner, stari in osvedočeni bojevnik za narodna prava, je srečno posegel v razpravo z iskrenim govorom, v kojem je utemeljeval, da je odločilno za politiko to, kar je narodu v prospeh. Splošna napetost je pa zavladala, ko se oglasi k besedi poslanec knez Windischgrätz, čegar razlogi svedočijo o visokem razgledu državnika. Knez je govoril nemški. Hladna, toda tem stvarnejša in bistvena, prepričevalna njegova kritika Grégrove adrese pokazala je v polni luči hibe in nedostatke njene; pokazala je zlasti, da tak koncept ne pristoja takó važnemu in dostojnemu namenu, kakor je izjava narodnega zastopništva do kralja. Mirno, toda vidnim vtisom je dokazal govornik, da možje, ki takó neodlično govoré o adresi do vladarja, kakor je to učinil prej ta dan g. dr. Edv. Grégr, da so ti možje povsem nesposobni za tako važno akcijo in da bi ž njimi ne podpisali adrese nikoli ni govornik, ni politični prijatelji njegovi. Pri poslednjih besedah nastala je soparna tišina v mladočeških vrstah.

Govornik zoper odborov predlog, g. dr. Dvořak, ki se je za njim oglasil k besedi, je poudarjal, da se njegova stranka ne sme smatrati za eno in isto z „Nár. Listy“. Možno, da je to njegovo osebno mnenje, toda postopanje mladočeškega kluba, h kojemu on spada, baš nasprotno izjavlja. Splošno pozornost in živo zanimanje vzbujal je govor poslednjega govornika, Riegrovega zeta, g. dr. Bráfa. Njegov skeleči dovtip, ostra satira in umestna ironija, naklonili so mu takoj v početku burno ustavljanje in vriše od strani Grégrovcev, zato je pa žel od večine zbornične gromovito ploskanje in odobravanje. (Konec slédi.)

Dnevne novice.

(Deželni zbor kranjski) je imel danes dvanajsto sejo. Obširna debata je bila pri točki gledé vravnave učiteljskih plač. Govorili so v splošnji razpravi poslanci Hribar, Šuklje, Povše. dr. Schaffer in poročevalec Klun. Po daljši nadrobni razpravi je deželni zbor vsprejel načrt zakona z nekaterimi premembami in resolucijo poslanca Šukljeja, da se pri razvrstitvi učiteljskih služeb kolikor moči ozira na drugo in tretjo učiteljsko službo na čvetororazrednicah.

(Mil. knezoškof labodski dr. Mihael Napotnik) se je pripeljal dne 13. t. m. z brzovlakom iz Gradca v Maribor. V Gradci sta ga pozdravila veleč. gg. stolni dekan J. Orožen in stolni korar L. Hrg. V Spielfeldu, na slovenski meji in na meji labodske škofije nagovoril ga je č. g. J. Fleck, dekan iz Jarenine v imenu duhovščine in velike množice vernega ljudstva. Isti srčni pozdrav je bil v Št. Ilji in na Pesnici. V Mariboru na kolodvoru je knezoškofa pozdravil kap. vikar msgr. Kosar, predstavil gosp. c. kr. okr. glavarja barona Heina in župana mariborskega gosp. Nagy-ja, ta dva pa gg. uradnike in šolske ravnatelje. Na stolnem trgu je knezoškofa pričakovala duhovščina iz mesta in škofije, bogoslovci, učenci in mnogo ljudstva. V stolni cerkvi je bil potem blagoslov s presv. R. Telesom. V škofijskem poslopji je knezoškofa pozdravila 6letna deklica v lepi besedi in poklonila vladiki v imenu mladine krasen šopek. Prijaznost mil. g. knezoškofa je povsod vzbujala veliko veselje.

(Dnevni red) seji ljubljanskega občinskega svèta v soboto 16. dan novembra letos ob 6. uri zvečer v mestni dvorani (II. nadstropje). 1. Naznanila predsedstva. — 2. Finančnega odseka poročilo *a)* o mestne občine donesku k gradnji deželne domobranske vojašnice: *b)* o poslednjem skontrovanji mestne blagajnice; *c)* o prošnji podpornega društva pravnikov na dunajskem vseučilišči za podporo; *č)* o ljubljanskih lekarnarjev prošnji, da se užitnine in mestnih priklad oprosti špirit, porabljen za zdravila; *d)* o ponudbi, da bi mestna občina kupila hišo štev. 15 v Kravji dolini. — 3. Stavbinskega odseka poročilo o določitvi stavbinskih črt deželni domobranski vojašnici. — 4. Šolskega odseka poročilo *a)* o dotacijskih računih mestnih ljudskih šol; *b)* o oddaji službe otroške vrtarice pri II. mestnem šolskem vrtu.

(Ogenj.) Včeraj popoludne ob 4. uri je posestniku Jos. Fabijanu, bratu tukajšnjega čast. g. o. Benjamina, v Trebčivasi pri Žužemperku pogorela hiša z gospodarskimi poslopji in krmo. Posestnik je bil tedaj s posli v gozdu. Zažgali so nekda zopet otroci z žveplenkami. Škoda je velika, pogorelec pa je bil zavarovan le za 400 gld.

(Iz tiskarskih krogov.) Iz Berolina nam dohaja vèst, da je v 7. dan t. m. ondi umrl v tukajšnjih tiskarskih in družbinskih krogih dobro poznati in nadarjeni stavec g. Karol Simončič, rojen

Ljubljančan, v 35. letu dôbe svoje za črevesnim katarom. Posloval je ondi že 10 let za stavca pri listu „National-Zeitung“. Pokojnik je bil oženjen in zapustil troje otrók. Simončič je le malo imel postanka doma, vedno ga je njegova nrav gnala po svetu tuje običaje in dežele poznavati, in takó je prehodil v pravem pomenu besede Italijo, Francosko, Švico, vso Nemčijo, da ne govorimo o Avstro-Ogerski, in je posloval tudi na Ruskem v Revalu, Peterburgu in Moskvi. Pokojnik se je l. 1875. udeležil kot prostovoljec srbsko-hercegovskega vstanka. Naj v miru počiva na tujem! — Predvčeraj jutro pa je umrl tukaj stavec g. J. Strbenec, nečák veleč. g. dekana dr. J. Strbenca, 19 let star. Pogreb je bil danes ob 4. uri iz h. št. 12 Streliške ulice. N. v m. p.!

(**Sablja.**) Prejeli smo nastopno vest, da jo objavimo z zagotovilom, da je dogodjaj povsem resničen: „V noči od ponedeljka na torek vrača se iz Webrove gostilne kamnoseški mojster g. P. Thomann in dva njegova znanca iz trgovskih krogov. Blizu gledišča prideta jim nasproti dva častnika domačega polka. Thomann pred Kastnerjevo hišo postoji, čakajoč prijateljev, ter po navadi trka s paličico ob tlak. Nadporočnik G., misleč, da to kot nekako zabavljanje njemu velja, zgrabi Thomanna. Na to oba častnika odideta proti Gosposkim ulicam. G. Thomann jima pa vikne: „To je bilo junaštvo!“ V tem trenotju nadporočnik W. prisopiha nazaj, potegne sabljo in Thomanna mahne preko glave z ostrino ter mu prizadene na glavi $6^1/_2$ *cm.* široko in $1^1/_2$ *cm.* globoko rano. Za silo mu je rano obvezal še tisto noč g. dr. Illner na magistratu, drugo jutro pa zašil g. dr. Fux v tukajšnji bolnišnici. Gosp. Thomann leži zdaj domá bolan. — Kočljiva zadeva naznanila se je bajè včeraj pristojni civilni in vojaški oblasti.“

(**Slovensko gledališče**) bode v nedeljo, dné 17. novembra t. l. Igrala se bode prvikrat veseloigra: „Strijc bogatin“. Po nemškem izvirniku preložil V. Benkovič. Igra je vseskozi gledé dramatike in tehnike dovršena in se igra po vseh nemških in mnogih slovanskih odrih; brez dvojbe bode ugajala tudi našemu občinstvu. V drugem dejanji inscenirana bode Branimirovega gradú razvalina z novimi dekoracijami, katere je slikal naš igralec g. Sršen.

(**V Ameriko**) po zaslužek je šlo na novo šest oseb iz Dolenjega Logatca. Amerika je bila nekdaj tu nepoznana beseda. A ljudje nimajo dela in primorani so iti „s trebuhom za kruhom“.

(**Z Gorenjskega**), 15. novembra: V teku tega leta izdale so ogerske oblasti znova ukaz, v kojem se strogo zabičuje, da morajo vse posode, v kojih se izvažuje vino, žganje in sploh tekočine, biti oskrbljene s postavno mero ogersko. To se pravi, da morajo vse posode, v kojih se izvažujejo tekočine iz krajev, podredjenih peštanski vladi, biti v ondotnih krajih znova meroizkušene (cimentirane). Tukaj tedaj ne velja več naša avstrijska mera, — ne naš kreljuti orel, vžgan kot znak postavne mere na dno posodino; jedino veljavna je le krona ogerska. Daleč smo že prišli; ne vémo, ali bi se takemu početju čudili, ali bi je obžalovali. Ako pustimo vse drugo na stran, moramo omeniti neprilik, ki zadenejo naše vinokupce in ki takorekoč ovirajo trgovino. Osobito letos je to jako težavno, ko vse dere vsled slabe letine na Dolenjskem le v Jasko, k sv. Ivanu in v druge vinorodne kraje Hrvatske vina kupovat. — Mnogi morajo čakati po več dnij, predno pridejo njih posode na vrsto, da se zopet premerijo in oskrbé s postavnim potrdilom ogerskega meroizkusja. Čin ta je tedaj pač pravi znak ogerske prenapetosti in nam dá mnogo misliti. Usojamo si pri tej priliki opozoriti naše državne poslance na to, naj o priliki povedó svoje misli in, če mogoče, dosežejo, da se ta novotarija odpravi. Ako bi bil njih glas brez vspeha, ukrene naj se tudi pri nas kaj sličnega, kajti — „klin s klinom!“ —č.

(**Narodna čitalnica v Škofji Loki**) priredí v nedeljo, 17. novembra, veseloigro: „V Ljubljano jo dajmo!“ Po igri ples. Vstopnina: Udom 20 kr., z družino 50 kr.; neudom 30 kr., z družino 70 kr. Začetek točno ob polu 8. uri zvečer.

(**Volitve v tržaški okolici**) vršile se bodo v vseh okrajih prihodnjo nedeljo dné 17. t. m. in sicer za I. okraj v Skednju, za II. okraj pri Lovcu, za III. okraj pri sv. Ivanu, za IV. okraj v Rojanu, za V. okraj v Trebčah, za VI. okraj na Proseku, povsod v šolskem poslopju. Volitev se začnè v vseh okrajih ob 9. uri zjutraj in traje do 2. ure popoludne. Imena gg. kandidatov smo priobčili na prvem mestu. Vseh šest okrajev si je izbralo svoje domače može. Dragi tržaški sorojaki, pokažite na dan volitve, da ste nezavisni od Talijanov in dobri Slovani, ter volite soglasno izbrane si može.

Raznoterosti.

— Zoper ponarejalce živeža postopajo v Nemčiji jako strogo. Sodišče v Norimbergi je tri branjevce, ki so ponarejali surovo maslo z margarinom, obsodilo v visoke globe, poleg tega pa je njihova imena in razsodbo uradno objavila v listih. Kaj takega bi tudi pri nas ne škodovalo.

— Umrl je dne 26. oktobra v Dolenji Lipnici na Slovaškem ondotni župnik in apostol. protonotar, veleč. g. Štefan Radlinský, bogoslovski pisatelj (spisal je pastoralko, koja je uvedena po ogerskih semeniščih in je bil radi tega odlikovan od papeža Pija IX.) v 67. letu dôbe svoje. Pokojnik je bil iskren rodoljub, ustanovnik bivše „Matice Slovaške“, kojo so odpravili Madjari, katoliške gimnazije v Kloštru pod Znjovem. V Lipnici uvel je hmelorejo. Pretrpel je mnogo sovraštva, kakor vsak pošten Slovak in katoličan v Madjariji.

— Egiptska očesna bolezen je začela mej vojaki ostrogonske posadke razsajati. Dosedaj so zdravniki 60 slučajev dognali.

— V Ameriko se je iz Anglije od novega leta 233.880 oseb izselilo, to je za 22.186 manj, nego v isti dôbi lanskega leta.

Telegrami.

Dunaj, 14. novembra. Od grofa Hohenwarta na Dunaj sklicana konferencija se bo v petek, dné 22. t. m., vršila. Razpravljala bo tudi položaj Staročehov.

Gradec, 14. novembra. V današnji seji dež. zbora izjavi poslanec Fürst, da je pri včerajšnjem glasovanji po imenih rekel „da“, ne pa „ne“, kakor stoji v zapisniku. Zaradi tega glavar predlog Jermanov o uvedbi kirurgiških šol proglasi sprejetim.

Berolin, 15. novembra. Cesar in cesarica sta zjutraj došla.

Carjigrad, 15. novembra. Vlada objavlja najvišjo zadovoljnost sultanovo o udanem in simpatičnem postopanji prebivalstva nasproti nemškima velečanstvoma. Veleposlanik Radowitz je velikemu vezirju poslal pismo, proseč ga, naj oblastnijam in carjigrajskemu prebivalstvu izrazi čute hvaležnosti, ki navdajajo nemški narod za otomansko cesarstvo.

Umrli so:

13. novembra. Anton Umek, tkalec, 57 let, Marije Terezije cesta 8, jetika. — Ivan Pucel, črevljar, 51 let, Ulice na Grad 12, spridenje obisti. — Jožef Sterbenc, črkostavec, 19 let, Streliške ulice 12, jetika.

V bolnišnici:

11. novembra. Polona Šenk, mizarjeva hči, 2 leti, jetika.

V vojaški bolnišnici:

12. novembra. Jožef Kavčič, c. kr. orožnik, 25 let, vročinska bolezen.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje: zrakomera v mm	Stanje: toplomera po Celziju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
14	7. u. zjut.	748·2	—5·0	brezv.	megla	0·00
	2. u. pop.	747·9	5·2	sl. jzap.	jasno	
	9. u. zveč.	749.1	—0·2	sl. svzh.	„	

Srednja temperatura 0·0° za 3·9° pod normalom.

Orgljavca in cerkvenika

išče do dné 15. decembra t. l. cerkveno predstojništvo v Pečah, pošta Moravče.

Plača večinoma v beri. — Stanovanje prosto. (2—2)

ZA ZIMO!!!

Preč. duhovščini, p. n. gg. zdravnikom, logarjem, tovarniškim uradnikom, oskrbnikom in vsakateremu

v varstvo zoper prehlajenje

najbolje priporočeno:

1 trikot-flanelen telovnik in **1 take spodnje hlače** skupaj . . . . . **gld. 2·75**
isto za gospe . . . . . „ **3·—**
otroška spodnja obleka . . „ **1** do **1·50.**

Naročbe posreduje I. avstrijska trgovska naznanovalnica v Brnu. (30—14)
(I. oester. Handels-Auskunfts-Bureau Brünn.)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano reelno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so **oljnate barve v ploščevinastih pušicah** (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (16)

Cenike na zahtevanje.

Tujci.

11. novembra.

Pri *Mattèu*: Neumayer, Bartl, Haas, Stein, Rauman, Pernold, trgovci, Kolb, Janda, Porkorný, ravnatelj, Müller, oskrbn. svetovalec, z Dunaja. — Scherko, ces. kralj. sodnijski uradnik, iz Postojine.

Zlat zasl. križec 1873. Zlata svetinja London 1884. Zlata svetinja Heb 1881. Zlata svetinja Pariz 1878. Razsodnik dunajske razstave 1873. Srebrna svetinja Pariz 1878. Bronasta svetinja Pariz 1878. Srebrna svetinja Trst 1882. Papeževa svetinja 1888.

Zasobnoobrtna strokovna šola v Gröden-u, Tirolsko,

v lastni hiši akad. kiparja

FERDINANDA DEMETZ-A,

posestnika zlatega zaslužnega križca, priporoča se kot zavod, ki v Gröden-u samostojno izdeluje verski in umetnijski izvršenih

jaslic, soh svetnikov,

križevih potov, altarjev, prižnic

iz lesa, po vsakem zlogu in vsakem mojstru, priprosto in bogato izgotovljeno, sploh za vse, kar spada v to stroko, **po nizkih cenah.**

Jaslice iz lesa, visokost osob 60 *cm*, lepo v več barvah, osoba po 20 gl. Sostava in število osob prepušča p. n. naročnikom samim.

Duh, smer in tehnika, s katerimi že več let deluje ta v Gröden-u edini zavod, priznani so že davno in odlična njegova dela pričujejo o umetniški zmožnosti. (2—1)

Proračuni se na zahtevanje radovoljno razpošiljajo.

Jamčim za popolno zadovoljenje gledé izvršitve in nepohabljeni prejem. — Neugajajoče vzamem tekom 12 dnij na lastne troške nazaj.

Izdajatelj: **Matija Kelar.** Odgovorni vrednik: **Ignacij Žitnik.** Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.